

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **MUDr. A. M.**, zast. Mgr. Helenou Hutírovou, advokátkou se sídlem Vodičkova 792/40, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 4. 2014, čj. MV-91716-3/SO-2012, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 2. 2015, čj. 11 A 85/2014 – 28,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 2. 2015, čj. 11 A 85/2014 – 28, **se ruší a věc se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

[1] Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 25. 6. 2012, čj. OAM-24786-21/MC-2010, bylo žalobci (dále jen „stěžovatel“) zrušeno povolení k trvalému pobytu na území České republiky podle ustanovení § 77 odst. 2 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), z důvodu odsouzení stěžovatele za spáchání úmyslného trestného činu k trestu odnětí svobody v délce převyšující 3 roky. Stěžovateli byla dále uvedeným rozhodnutím stanovena lhůta 30 dní

k vycestování. Odvolání stěžovatele proti tomuto rozhodnutí žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 28. 4. 2014, čj. MV-91716-3/SO-2012 (dále jen „rozhodnutí žalovaného“). Stěžovatel včasnou kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného jako nedůvodná zamítnuta.

II. Řízení před městským soudem

[2] Stěžovatel podal proti rozhodnutí žalovaného dne 28. 5. 2014 žalobu dle části třetí, hlavy II, dílu 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v účinném znění (dále jen „s. ř. s.“), v níž obecně namítal, že rozhodnutím žalovaného došlo k porušení ustanovení § 2 odst. 1, 3 a 4, § 3, § 4 odst. 1, § 6 odst. 1 a § 50 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „správní řád“). Stěžovatel dále namítal, že se žalovaný nedostatečně vypořádal s přiměřeností svého rozhodnutí ve smyslu ustanovením § 174a zákona o pobytu cizinců, čímž porušil čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Součástí žaloby byla žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů, který by žalobu doplnil.

[3] Městský soud usnesením ze dne 9. 6. 2014, čj. 11 A 85/2014 – 8, vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku. Po jeho zaplacení pokračoval městský soud v řízení, žalobu meritorně přezkoumal a zamítl. V odůvodnění napadeného rozsudku se městský soud ztotožnil s vypořádáním věci žalovaným s tím, že jeho rozhodnutí má oporu v zákoně, skutkový stav byl zjištěn dostatečně.

III. Kasační stížnost

[4] Rozsudek městského soudu napadl stěžovatel včas podanou kasační stížností z důvodů dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s.

[5] Stěžovatel v obsáhlé kasační stížnosti namítal nezákonnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku. Městský soud se podle stěžovatele nedostatečně zabýval otázkou naplnění zákonných podmínek pro vydání rozhodnutí žalovaného. Stěžovatel má za to, že nespáchal úmyslný trestný čin, v jeho případě není důvodná obava z dalšího páčání trestné činnosti a narušování veřejného pořádku. Z trestného činu, za který byl odsouzen, navíc neměl stěžovatel žádný výrazný majetkový prospěch. Rozhodnutí žalovaného není přiměřené okolnostem případu, neboť stěžovatel je v České republice s rodinou již dvacet let a je zde plně sociálně i kulturně integrován.

[6] Žalovaný nevyužil svého práva vyjádřit se ke kasační stížnosti.

IV. Posouzení důvodnosti kasační stížnosti

[7] Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná. Na základě ustanovení § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. je Nejvyšší správní soud při přezkumu rozhodnutí krajských (zde městského) soudů vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti, ledaže by bylo řízení před krajským soudem zmatečné, bylo zatíženou vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, anebo je-li napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, jakož i

pokračování

v případech, kdy je rozhodnutí správního orgánu nicotné. K výše uvedeným vadám tedy Nejvyšší správní soud přihlíží z úřední povinnosti. Nejvyšší správní soud, předtím než se mohl zabývat obsahem kasační stížnosti, zjistil, že řízení před městským soudem bylo zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

[8] Stěžovatel v závěru žaloby požádal městský soud o ustanovení zástupce z řad advokátů a o osvobození od soudních poplatků (viz čl. 2 spisu městského soudu). Městský soud se však touto žádostí nezabýval. Následně usnesením ze dne 9. 6. 2014, čj. 11 A 85/2014 – 8, stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku za podanou žalobu a za návrh na přiznání odkladného účinku.

[9] Požádal-li však stěžovatel v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů, byl městský soud povinen se touto žádostí zabývat a rozhodnout o ní. Jestliže tak neučinil, zatížil napadený rozsudek vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2006, čj. 4 Ads 55/2005 – 114, dostupný na www.nssoud.cz). Absenci rozhodnutí o žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce nelze podle zdejšího soudu v projednávané věci považovat za pouze formální pochybení. Z kasační stížnosti sepsané advokátkou je zřejmé, že stěžovatel měl proti rozhodnutí žalovaného výhrady a věcné námitky. V řízení o žalobě však nedostal možnost tyto námitky uplatnit, neboť podal ve své podstatě blanketní žalobu a požádal o ustanovení zástupce pro její doplnění, o které městský soud nerozhodl. Jedná se o vadu, která mohla mít vliv na zákonnost meritorního rozhodnutí, bez ohledu na to, zda měl být stěžovateli zástupce z řad advokátů v posuzovaném případě ustanoven či nikoli.

[10] Řízení před městským soudem tedy bylo zatíženo procesní vadou, která je v rozporu s právem stěžovatele na spravedlivý proces a soudní ochranu (obdobně nález Ústavního soudu ze dne 11. 11. 1999, sp. zn. III. ÚS 367/99, dostupný na <http://nalus.usoud.cz>).

V. Závěr a náklady řízení

[11] Nejvyšší správní soud na základě výše uvedených důvodů v souladu s § 110 odst. 1 větou první s. ř. s. napadený rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[12] V dalším řízení je městský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu a je povinen rozhodnout o žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce a o osvobození od soudních poplatků. Meritorní rozhodnutí ve věci je následně možné vydat až při splnění této a dalších zákonem stanovených procesních podmínek pro řízení o žalobě.

[13] Dle ustanovení § 110 odst. 3 s. ř. s. rozhodne v novém rozhodnutí městský soud též o nákladech řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. října 2015

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu